

Arrest

nr. 91 257 van 9 november 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn en die wordt vertegenwoordigd door zijn voogd X, op 4 september 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 augustus 2012 tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 10 juli 2012 dient verzoeker een asielaanvraag in.

1.2. Op 7 augustus 2012 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.3. Op 22 augustus 2012 wordt de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag genomen. Dit is de bestreden beslissing, die is gemotiveerd als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Indische nationaliteit te hebben, een sikh te zijn, en afkomstig te zijn uit Jalandhar. U beweerde geboren te zijn op 19 juni 1996 en bijgevolg minderjarig te zijn. Uw moeder is ondertussen reeds meer dan twee jaar overleden. U heeft uw vader nooit gekend. De medische behandeling van uw

moeder heeft u opgezadeld met torenhoge kosten die u niet kon terug betalen. De ontlener van dit bedrag, J. S. {..}, was u niet gunstig gezind, nam uw huis af en zorgde ervoor dat u nergens aan de slag kon. U verdiende de kost door schoenen te poetsen of als schoonmaker. U werkte ook een tijdlang in een restaurant. Twee jaar lang had u een relatie met de dochter van J. S. {..}. Op een gegeven moment, ongeveer een maand voor uw vlucht uit India, ontdekte J. S. {..} jullie relatie. Hij troefde u af en hij liet u onder handen nemen door anderen. Aangezien hij een belangrijk politicus is die banden heeft met de politie, vreest u bijgevolg ook de lokale overheid. U heeft een aantal waarschuwingen gekregen om uw relatie te beëindigen, zo niet zou u vermoord worden. U bleef echter contact houden met uw vriendin, waardoor u uw leven riskeerde. De baas van het restaurant waar u werkte, besloot om u naar het buitenland te sturen. Hij beweerde dat uw vader zich in Amerika zou bevinden. U bent vanuit Delhi, via een transit in een onbekend land, naar België gereisd. Onderweg hoorde u dat men uit is op uw nieren. In België dreigt u ermee de plannen van de smokkelaar te verklikken aan de luchtvaartpolitie. De man laat u ergens wachten en komt niet meer terug. Vervolgens diende u op 17 juni 2012, de datum van uw aankomst, een asielaanvraag in op de luchthaven van Zaventem.

U legde geen enkel document neer om uw asielaanvraag te staven.

B. Motivering

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 1 juni 2012 werd India vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonde dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. Het vermoeden dat er in hoofde van u noch een gegronde vrees voor vervolging bestaat, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade, blijkt ook uit volgende vaststellingen.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u geen enkel origineel bewijs kan neerleggen ter staving van uw identiteit of nationaliteit. U stelt nooit in het bezit te zijn geweest van enig document, doch u probeert 'contact te maken met India' en zo documenten te bekomen (CGVS, p. 4-5). Het bewijs van identiteit maakt nochtans een essentieel element uit van iedere procedure en de asielzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. De Belgische instanties hebben dan ook geen zicht op uw identiteit of op uw gezinssamenstelling. Het feit dat u geen enkel document neerlegt, geeft de indruk dat u bewust uw ware identiteit verborgen houdt. U verzuimt dan ook in uw plicht tot medewerking om uw identiteit kenbaar te maken. Uw verklaringen hierover kunnen dan ook slechts herleid worden tot loze beweringen die op geen enkele manier bevestiging vinden in schriftelijke stukken.

Voorts is ook uw reisweg u volledig onbekend, waardoor er ernstige vragen rijzen bij het door u gevolgde reistraject. U beweerde dat u vanuit Delhi het vliegtuig genomen zou hebben en met 'een overstap' op een onbekende plaats vervolgens in België beland zou zijn. Dat is echter alles wat u van de toch wel lange reis kan vertellen (CGVS, p. 4). U heeft er geen idee van met welke luchtvaartmaatschappij u gevlogen heeft, noch waar u bent overgestapt. U gevraagd waarom u geen andere informatie geeft dan uw start- en eindpunt, stelde u dat u de smokkelaar gewoon moest 'volgen' (CGVS, p. 4). Dit zijn geen geloofwaardige verklaringen, wetende dat er op luchthavens geen ontkomen is aan de veelheid van informatie die op de reizigers afkomt. Bovendien spreekt u Engels én moet u enkele uren doorgebracht hebben op de luchthaven in Delhi en in de transitzone (CGVS, p. 4). U zou daar volgens uw verklaringen 'gewoon' ergens 'gezet' en 'gewacht' hebben (CGVS, p. 4). Uit al deze observaties kan er slechts geconcludeerd worden dat u wetens en willens bedrieglijke verklaringen aflegt over uw reisweg. Ook over uw 'paspoort' heeft u nagenoeg geen informatie, terwijl u met zekerheid dit paspoort in uw hand gehad moet hebben op een aantal momenten tijdens uw reis. Op de

'rode kleur' na verschaft u dan ook geen enkele informatie over dit belangrijke document dat u nochtans in staat stelde om internationaal te reizen (CGVS, p. 14). Andermaal dient dan ook te worden vastgesteld dat u cruciale informatie achterhoudt voor de Belgische overheid, waardoor zowel uw identiteit als uw volledige reisweg en uw recente vertrek uit India volledig op de helling staan. Aan uw verklaringen dienaangaande kan dan ook gewoonweg geen geloof meer gehecht worden.

Wat betreft uw asielrelaas dient er slechts opgemerkt te worden dat het totaal niet aannemelijk is dat u uw land ontvlucht bent omwille van een liefdesrelatie met een meisje. U zou zichzelf in de nesten gewerkt hebben door uw bravoure in de liefde, waardoor u afgeranseld en met een wapen bedreigd werd door haar vader en zijn gevolg (CGVS, p. 6-8, 11-12). Uw asielrelaas kan op twee belangrijke punten niet overtuigen. Ten eerste is het niet denkbaar dat J. S. {...} zoveel moeite onderneemt om u af te laten tuigen en te bedreigen, terwijl zijn dochter er klaarblijkelijk met het grootste gemak in slaagt om u telkenmale telefonisch te blijven contacteren (CGVS, p. p. 12). Er kan verondersteld worden van iemand die er een moord voor over heeft om een relatie te beëindigen, dat deze persoon in de eerste plaats allerlei andere middelen zou aanwenden om de relatie tussen jullie beiden te stoppen. Een moord lijkt dan ook een ultieme stap om de relatie in de kiem te smoren. Het is dan ook helemaal niet aannemelijk dat J. S. {...}'s dochter haast onbelemmerd contact bleef houden, zelfs op het moment dat u voor uw leven vreesde. Deze door u beschreven gang van zaken is dermate ongeloofwaardig dat uw hele asielrelaas in duigen valt. Ten tweede, en ter vervollediging van de bovenstaande vaststelling, is het niet geloofwaardig dat u de telefoontjes van uw vriendin bleef beantwoorden, hoewel de loop van een pistool tegen uw hoofd gedrukt werd en u meermaals afgeranseld werd. Gepeild naar de reden waarom u ondanks de bedreigingen contact bleef houden met dit meisje, stelde u dat 'zij' nog contact wou houden en dat 'ze' u bleef contacteren (CGVS, p. 12). Pas toen er u de vraag gesteld werd wat 'ú' had kunnen doen om meer problemen te vermijden en uw eigen hachje te redden, wat eenvoudigweg had kunnen neerkomen op het weggooiën van de telefoon, stelde u dat u het contact 'weliswaar wel' had onderbroken maar dat uw vriendin toen een 'zelfmoordpoging' deed en u het contact hervatte (CGVS, p. 12). Het is opmerkelijk dat u plotseling een nieuw element, een zelfmoordpoging, toevoegt aan uw asielrelaas, alsook dat u plots beweerde dat u een poging gedaan heeft het contact te onderbreken. Deze zaken zijn niet eerder ter sprake gekomen tijdens uw verklaring op de luchthaven of op het interview afgenomen door een ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) ter voorbereiding van uw gehoor door het CGVS (Werkfiche Kandidaat Politiek Vluchteling, p. 2; Vragenlijst d.d. 26.07.2012, p. 3) Het lijkt er dan ook sterk op dat u uw verklaringen bijstelde toen u er op gewezen werd dat u zelf ook de problemen had kunnen vermijden. Dat u dit niet deed is in de door u geschetste context volledig ondenkbaar. Bovenstaande vaststellingen bevestigen nogmaals het ongeloofwaardige karakter van uw asielaanvraag.

Inzake de door u beweerde orgaanhandel waarvan u het slachtoffer zou zijn, wordt opgemerkt dat u zich daarvoor moet wenden tot de Belgische politie en de geëigende procedure die, zoals bepaald in artikel 61/2 van de Vreemdelingenwet, voorziet in de mogelijkheid tot het verkrijgen van een verblijfstitel voor personen die het slachtoffer zijn van het misdrijf mensenhandel en hiertoe bereid zijn samen te werken met de Belgische autoriteiten belast met het onderzoek naar het misdrijf.

Toch heeft het CGVS ook opmerkingen wat betreft uw verklaringen hierover. Ten eerste, en zoals reeds gesteld, weigerde u coherente en geloofwaardige verklaringen af te leggen over de door u gevolgde reisroute. Daarenboven toonde u geen reis- of identiteitsdocumenten. Er is dan ook geen enkele aanwijzing dat u onder het voorwendsel van organenhandel vanuit India of een andere plaats naar België gekomen bent. Het staat echter vast dat u bewust informatie achterhoudt. Uw verklaringen zijn in deze context dan ook slechts loze beweringen. Ten tweede dreigde u er naar eigen zeggen mee om de politie in te lichten over de orgaanhandel (CGVS, p. 14- 15), maar blijkt uit het verslag van de luchtvaartpolitie dat u de orgaanhandel totaal niet ter sprake heeft gebracht op het moment dat u asiel aanvraagde in België (Werkfiche Kandidaat Politiek Vluchteling, p. 2). Nochtans leek u wel te beseffen dat dit een feit was dat u aan de politie kon melden, waardoor het zeer bevreemdend is dat u net dit element onbesproken liet, terwijl u uw liefdesverhaal en de problemen in India wel uit de doeken deed. Het feit dat u dan een maand later, op 26 juli 2012, tegenover de ambtenaar van de DVZ ietwat omfloerst sprak over 'rare activiteiten' in het restaurant en een 'medische scan' in het ziekenhuis (Vragenlijst d.d. 26.07.2012) en u op het CGVS vervolgens zeer concreet vertelt dat u op het vliegtuig hoorde dat men uw nieren wou, kan dan ook niet overtuigen (CGVS, p. 8). Uw verhaal hieromtrent lijkt met elk interview immers meer te ontspinnen, terwijl dat er verwacht kan worden dat u van meet af aan wat dit betreft zeer concrete, coherente en duidelijke verklaringen aflegde. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan dit onderdeel van uw asielrelaas en uw terugkeervrees jegens deze personen.

Omwille van de bovenstaande observaties kan er geen geloof gehecht worden aan de door u ingeroepen asielmotieven die hun oorsprong kennen in India.

In het licht van bovenstaande vaststellingen dient te worden opgemerkt dat u dus uw relaas niet aannemelijk kan maken en evenmin uw beweerde vrees voor vervolging in overeenstemming met de

criteria van het vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/81, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet), schrijft voor dat de verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier indient waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

De verwerende partij werd op 13 september 2012 in kennis gesteld van het verzoekschrift en werd verzocht om het administratief dossier en een nota in te dienen.

Er werd geen nota ingediend. Het administratief dossier werd tijdig overgemaakt op 21 september 2012.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker betoogt het volgende:

"Schending van de artikels 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (Wet 29 juli 1991) en 62 van de wet van 15,12,1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen.

Deze wet schrijft voor dat de overheid op straffe van onwettigheid van de beslissing in de akte die de beslissing zelf bevat ook de motivering voor deze beslissing moet opnemen. Deze motivering moet bestaan uit de juridische en feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen.

Deze motiveringsplicht heeft "drie onlosmakelijk met elkaar verbonden verplichtingen tot gevolg:

- 1. motieven van de rechtshandeling moeten kenbaar zijn*
- 2. zij moeten beantwoorden aan de realiteit*
- 3. tenslotte moeten zij draagkrachtig zijn en deze beslissing effectief verantwoorden "*

Deze verplichting houdt in dat de beslissing op grond waarvan de beslissing tot weigering van de inoverwegingneming van de asielaanvraag van verzoekers niet alleen uitdrukkelijk gemotiveerd moet zijn, maar dat de motieven aangehaald in de bestreden beslissing ook afdoende moeten zijn.

Bijgevolg moet de omvang van de motivering aangepast zijn aan het belang van de beslissing alsook dat de ingeroepen redenen van toepassing moeten zijn en de beslissing moeten verantwoorden.

Verzoeker is van mening dat de bestreden beslissing is gebaseerd op onjuiste feiten, met name:

De verwerende partij haalt in haar beslissing aan dat verzoeker geen enkele identiteitsdocument heeft voorgelegd. Hierbij haalt verzoeker aan dat hij geen familieleden heeft in India die hij kan contacteren om hem de nodige identiteitsdocumenten kunnen overmaken. De vader van verzoeker bevindt zich in de Verenigde Staten, en verzoeker heeft in jaren geen contact gehad met zijn vader en de moeder van verzoeker is twee jaar geleden overleden. Doordat verzoeker ook geen broer en zussen heeft, is het voor hem zeer moeilijk om iemand in India te contacteren die hem de nodige documenten kan bezorgen.

Verzoeker probeert langs zijn kant contact te zoeken met de directeur van zijn school waar hij jaren geleden school heeft gelopen om zo eventueel iets van documenten te bekomen.

Er is geen kwaad wil van verzoeker om geen documenten voor te leggen. Hij had toen hij in België aankwam niks van documenten meegenomen uit India.

Betreffende zijn reisroute deelde verzoeker mee dat hij het vliegtuig nam in Delhi, en dat de eerste vlucht iets meer dan 3 uur had geduurd. Dat ze waren geland vermoedelijk in de Verenigd Arabische Emiraten (Dubai), de luchtvaartmaatschappij van Delhi naar Dubai was Fly Emirates, hetgeen verzoeker zich kon herinneren. Maar zijn vlucht van Dubai naar Brussel kan hij zich niet herinneren met welke luchtvaartmaatschappij hij heeft gevlogen, gezien hij onder stress stond. Verzoeker weet wel dat de internationale paspoort een bordeaux kleur had, dat het op zijn naam stond en dat zijn foto in de paspoort stond. Hij kreeg te horen van de smokkelaar dat wanneer de douaneambtenaar enige vragen zou stellen aan verzoeker hij dan moest antwoorden dat hij meereisde met zijn oom. En dat dan de smokkelaar de oom was van verzoeker.

In het vliegtuig kreeg verzoeker te horen dat de smokkelaar van plan was om een van zijn nieren te laten nemen in Duitsland. Verzoeker raakte hierbij in paniek, stelde aan de smokkelaar meerdere vragen die onbeantwoord bleven.

Bij het landen in Zaventem heeft de smokkelaar verzoeker achtergelaten in de aankomsthal en was hij ervan door gegaan met al de documenten en de simkaart van verzoeker.

De problemen die verzoeker in India kende, zijn begonnen doordat hij een relatie startte met J. S. {...}'s dochter.

De heer J. S. {...} verbood verzoeker om contact te hebben met zijn dochter, maar dit werd niet nageleefd door het koppel. De dochter J. S. {...} zocht telkens contact op met verzoeker, en verzoeker bleef de relatie verderzetten gezien zij anders haar leven zou beëindigen. De dochter van J. S. {...} heeft reeds eenmaal een poging tot zelfmoord gedaan en uit vrees voor een nieuwe poging zette verzoeker zijn relatie met haar verder.

Hier haalt de tegenpartij ook aan dat verzoeker bij zijn gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken niet had meegedeeld dat zijn vriendin een zelfmoordpoging had gedaan.

Hierbij wilt verzoeker nogmaals herhalen dat tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken hem telkens werd meegedeeld om zijn verhaal in het kort te vertellen en dat hij bij zijn tweede gehoor uitgebreid de tijd zou krijgen om zijn verhaal te doen.

Dus verzoeker had enkel een korte samenvatting van de feiten vermeldt gezien het hem zo werd verteld.

Doordat hij dan bepaalde zaken niet heeft vermeld tijdens zijn eerste interview op de Dienst Vreemdelingenzaken, terwijl er meerdere malen de melding werd gemaakt om een samenvatting te geven, mag niet later hand tegen verzoeker worden gebruikt.

Ze hadden vaak telefonisch contact met elkaar. De tegenpartij haalt aan dat de heer S. J. {...} het nodige deed om zijn dochter op afstand te houden van verzoeker maar dat de dochter toch telefonisch contact had met verzoeker en dat dit niet kon door de tegenpartij. We kunnen hier aanhalen dat jonge mensen vaak dingen doen waarvan de ouders niet op de hoogte zijn en dat het de jongeren steeds lukt wanneer ze bepaalde zaken willen doen, deze toch stiekem te doen.

Dat verzoeker ook meerdere malen in elkaar is geslagen geweest door de heer J. S. {...} of door zijn mannen.

Uit het voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing niet juist of juridisch aanvaardbaar is en dat zij steunt op onjuiste, juridisch onaanvaardbare en onwettige motieven en dat zij derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd is.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

3.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan zij is genomen. In casu geeft de bestreden beslissing duidelijk de motieven en de juridische grond aan op basis waarvan zij is genomen.

Zo verwijst de bestreden beslissing naar artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en motiveert zij dat de asielaanvraag niet in overweging wordt genomen omdat verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst en dat zijn asielaanvraag enkel in overweging kan worden genomen indien hij duidelijk

aantoont dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat, wat verzoeker in casu niet doet.

Uit het verzoekschrift blijkt evenwel dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Waar de verzoekende partij inhoudelijke argumenten ontwikkelt tegen de bestreden beslissing, voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

3.3. De bestreden beslissing is genomen op basis van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen is bevoegd om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;*
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;*
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;*
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.*

De beoordeling of een land een veilig land van herkomst is dient te steunen op een reeks informatiebronnen waaronder in het bijzonder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties.

Op gezamenlijk voorstel van de minister en de minister van Buitenlandse Zaken en nadat de minister het advies van de Commissaris-generaal voor Vluchtelingen en de Staatlozen heeft ingewonnen, bepaalt de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, ten minste eenmaal per jaar de lijst van veilige landen van herkomst. Deze lijst wordt meegedeeld aan de Europese Commissie.

De in het eerste lid bedoelde beslissing wordt met redenen omkleed met vermelding van de omstandigheden van de zaak en moet getroffen worden binnen een termijn van vijftien werkdagen.”

De wetgever heeft voorzien in deze specifieke procedure, met name het niet in overweging nemen van de asielaanvraag van asielzoekers afkomstig uit landen die zijn aangemerkt als veilig land van herkomst en waarbij uit de verklaringen niet duidelijk blijkt dat er redenen zijn om in aanmerking te komen voor het vluchtelingenstatuut of het subsidiaire beschermingsstatuut. Met het koninklijk besluit van 26 mei 2012 tot uitvoering van artikel 57/6/1, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst (BS 1 juni 2012, hierna: het KB van 26 mei 2012) is een lijst van veilige landen van herkomst vastgelegd.

Artikel 1 van het KB van 26 mei 2012 luidt als volgt:

“De volgende landen worden aangewezen als veilig land van herkomst in de zin van artikel 57/6/1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen:

- Albanië*
- Bosnië-Herzegovina*
- India*
- Kosovo*
- FYROM*
- Montenegro*
- Servië”*

In casu kan verzoeker niet betwisten dat India, waarvan hij verklaart dat het zijn land van herkomst is, als veilig land wordt beschouwd.

In de aanhef van het verslag aan de koning bij het KB van 26 mei 2012 kan het volgende gelezen worden:

“Een individueel en effectief onderzoek blijft noodzakelijk, maar het vermoeden geldt dat er in hoofde van de asielzoeker geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is, gezien zijn afkomst uit een veilig land van herkomst.”

In fine van het verslag aan de koning bij het KB van 26 mei 2012 kan het volgende gelezen worden:

“Niettegenstaande ook uit het advies van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen blijkt dat er enige kanttekeningen zouden kunnen worden geplaatst bij bepaalde situaties in bepaalde landen, vormt deze vaststelling geen bezwaar om deze landen op de lijst te plaatsen, rekening houdende met alle relevante feiten en omstandigheden. Deze afweging gebeurde op zeer voorzichtige wijze. Bovendien wordt de asielzoeker afkomstig van deze veilige landen steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Het loutere feit dat een asielzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zal in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens asielaanvraag niet in overweging wordt genomen. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de asielzoeker geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn asielaanvraag niet in overweging worden genomen.”

3.4. Artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet belet verzoekende partij dus niet om aan te tonen dat er, wat haar betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (BS 4 oktober 1953, hierna: het Vluchtelingenverdrag), zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet.

3.5. Het is in casu onbetwist dat verzoekende partij afkomstig is uit een veilig land in de zin van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en dat er bijgevolg een vermoeden geldt dat er in haren hoofde geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is. Het is aan verzoekende partij om duidelijke en substantiële redenen aan te tonen dat ondanks haar afkomst uit een veilig land, haar land van herkomst in specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. De bewijslast in casu rust derhalve op verzoekende partij.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op een uitgebreide gemotiveerde wijze tot de conclusie komt dat uit de verklaringen van verzoeker niet duidelijk blijkt dat wat hem betreft aangaande India, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet.

3.6. Verzoeker betoogt dat de bestreden beslissing is gebaseerd op onjuiste feiten. Hij stelt dat de verwerende partij hem verwijt geen identiteitsdocumenten te hebben voorgelegd, en haalt hierbij aan dat hij geen familie kan contacteren om hem die documenten over te maken. Zijn vader, met wie hij al jaren geen contact heeft, woont in de Verenigde Staten, en zijn moeder is twee jaar geleden overleden. Hij stelt dat hij probeert contact te zoeken met de directeur van zijn school waar hij jaren school heeft gelopen. Met betrekking tot de reisroute geeft verzoeker details over de vlucht, de luchtvaartmaatschappij en de kleur van zijn paspoort. Vervolgens heeft verzoeker het over de smokkelaar en stelt hij dat hij te horen kreeg dat de smokkelaar van plan was een van zijn nieren weg te laten nemen. Hij herhaalt tenslotte zijn problemen met J.S. en stelt dat hij zijn relatie met zijn vriendin heeft verdergezet uit angst voor een nieuwe zelfmoordpoging. Verzoeker poneert dat hem herhaaldelijk werd meegedeeld zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken kort te houden. Inzake het motief dat de vader van zijn vriendin het nodige deed om zijn dochter op afstand te houden, maar desondanks zij toch contact konden hebben, stelt verzoeker dat jonge mensen vaak dingen doen waarvan de ouders niet op de hoogte zijn en het jongeren steeds lukt, wanneer ze bepaalde zaken willen doen, deze stiekem te doen.

3.7. De Raad dient er nogmaals op te wijzen dat hij zich als annulatierechter niet in de plaats mag stellen van de administratieve overheid en de beoordeling ten gronde niet mag overdoen. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

3.8. De Raad wijst erop dat verzoeker met zijn betoog niet aannemelijk maakt dat de bestreden beslissing op onjuiste feiten is gebaseerd. Verzoeker betwist immers niet dat hij op het moment van zijn asielaanvraag geen identiteitsdocument heeft voorgelegd of dat hij tijdens zijn verhoor inzake zijn reisweg niet kon stellen waar hij is overgestapt of met welke luchtvaartmaatschappij hij is gevlogen. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker zijn verklaringen herhaalt of benadrukt, doch nalaat met concrete elementen aan te tonen waar de verwerende partij haar beslissing foutief of op kennelijk onredelijke wijze zou hebben gemotiveerd. De Raad kan het geenszins kennelijk onredelijk achten dat de commissaris-generaal oordeelt dat de afwezigheid van identiteitsdocumenten alsook de betoonde onwetendheid van verzoeker aangaande zijn reisweg, tot de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen bijdraagt. De Raad stelt voorts vast dat verzoeker thans zijn verklaringen over zijn reisweg tracht aan te vullen om de vastgestelde leemtes tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal te herstellen, doch deze a posteriori verklaringen werden nooit voorgelegd aan de commissaris-generaal zodat deze er geen rekening mee kon houden en deze verklaringen bijgevolg ook geen afbreuk kunnen doen aan de bevindingen van de commissaris-generaal gebaseerd op de stukken uit het administratief dossier.

3.9. Waar verzoeker stelt dat hij tijdens zijn gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken niet heeft meegedeeld dat zijn vriendin een zelfmoordpoging heeft ondernomen omdat hem werd gevraagd zijn verhaal in het kort te vertellen en hem gezegd werd dat hij tijdens zijn tweede gehoor zijn verhaal uitgebreid zou kunnen vertellen, wijst de Raad erop dat van een asielzoeker verwacht wordt dat hij in elke fase van de procedure zijn relaas op een coherente, correcte en zo gedetailleerd mogelijke manier uiteenzet ten aanzien van de asielinstanties van het land waar hij om bescherming vraagt, zeker voor wat betreft belangrijke gebeurtenissen zoals de zelfmoordpoging van zijn vriendin, waarvan hij aangeeft dat het de reden was waarom hij de relatie aanhield. Tijdens zijn gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken werd hem ook gevraagd om een overzicht te geven van de "belangrijkste feiten" (Vragenlijst CGVS, p. 4, vraag 5). Verzoeker maakt met zijn betoog niet aannemelijk dat de verwerende partij, in het licht van de andere overwegingen van de bestreden beslissing, dit element op een kennelijk onredelijke wijze heeft gebruikt om haar beslissing te ondersteunen.

3.10. Met zijn betoog dat jongeren er vaak toch in slagen om stiekem bepaalde zaken te doen, slaagt verzoeker er evenmin in om volgende motivering te doen wankelen: *"Ten eerste is het niet denkbaar dat J. S. {...} zoveel moeite onderneemt om u af te laten tuigen en te bedreigen, terwijl zijn dochter er klaarblijkelijk met het grootste gemak in slaagt om u telkenmale telefonisch te blijven contacteren (CGVS, p. p. 12). Er kan verondersteld worden van iemand die er een moord voor over heeft om een relatie te beëindigen, dat deze persoon in de eerste plaats allerlei andere middelen zou aanwenden om de relatie tussen jullie beiden te stoppen. Een moord lijkt dan ook een ultieme stap om de relatie in de kiem te smoren. Het is dan ook helemaal niet aannemelijk dat J. S. {...}'s dochter haast onbelemmerd contact bleef houden, zelfs op het moment dat u voor uw leven vreesde. Deze door u beschreven gang van zaken is dermate ongeloofwaardig dat uw hele asielrelaas in duigen valt."* De Raad kan, in het licht van de verklaringen van verzoeker dat de vader van zijn vriendin zich zou wenden tot extreme middelen om de relatie te beëindigen (gehoorverslag CGVS, stuk 4, p. 11), het geenszins kennelijk onredelijk

achten dat de commissaris-generaal hieruit besluit dat het onaannemelijk is dat verzoekers vriendin toch onbelemmerd contact kon blijven houden (gehoorverslag CGVS, stuk 4, p. 12).

3.11. Verzoeker maakt met zijn betoog niet aannemelijk dat de verwerende partij op een kennelijk onredelijke wijze tot de conclusie gekomen is dat zijn asielaanvraag niet in overweging wordt genomen in toepassing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet.

3.12. Verzoeker toont niet aan dat de motieven van de bestreden beslissing steunen op een foutieve feitenvinding of kennelijk onredelijk zijn. Het enig middel kan niet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen november tweeduizend en twaalf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER